

Publicerad 2010-04-24 02:19 av Theo Piumden

Min sista önskan

bakom mörket vilar en förljugen sanning
en iskall vårvind vars kyla piskar -
sönder din sista värdighet, ditt sista hopp
en årstid där vänner sliter itu ditt hjärta
där du står ensam kvar, kämpandes
ett förakt med avsaknad för proportioner växer sig oändlig
mot dig själv, där ljuset i fjärran är din sista räddning

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Theo Piumden med Poeter.se id #28092 innehar upphovsrätten